

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 25.06.1980, sp. zn. 1 To 47/80, ECLI:CZ:NS:1980:1.TO.47.1980.1

Číslo: 57/1981

Právní věta: Manžel a deti obvineného nie sú osoby oprávnené na podanie žiadosti o prepustenie obvineného z väzby na slobodu podľa § 72 odst. 2 Tr. por., o ktorej by bol prokurátor alebo súd povinný rozhodnúť. Takúto žiadosť možno považovať iba za podnet na preskúmanie odôvodnenosti väzby podľa § 72 odst. 1 Tr. por. Ak sa zistí, že dôvody väzby trvajú, osobe, ktorá dala podnet, sa oznámi, že nie je oprávnená na podanie žiadosti podľa § 72 odst. 2 Tr. por.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 25.06.1980

Spisová značka: 1 To 47/80

Číslo rozhodnutí: 57

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Trvání vazby, Vazba

Předpisy: 141/1961 Sb. § 72 odst. 1
§ 142 odst. 2
§ 72 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 57/1981 sb. rozh.

Manžel a deti obvineného nie sú osoby oprávnené na podanie žiadosti o prepustenie obvineného z väzby na slobodu podľa § 72 odst. 2 Tr. por., o ktorej by bol prokurátor alebo súd povinný rozhodnúť.

Takúto žiadosť možno považovať iba za podnet na preskúmanie odôvodnenosti väzby podľa § 72 odst. 1 Tr. por. Ak sa zistí, že dôvody väzby trvajú, osobe, ktorá dala podnet, sa oznámi, že nie je oprávnená na podanie žiadosti podľa § 72 odst. 2 Tr. por.

(Uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 25. 6. 1980 sp. zn. [1 To 47/80](#).)

Krajský súd v Bratislave zamietol uznesením zo 6. mája 1980 sp. zn. 1 T 29/78 podľa § 72 odst. 2 Tr. por. žiadosť obvinenej Š. M., jej manžela L. M. a detí L. a I. M. o prepustenie obvinenej z väzby.

Najvyšší súd SSR na základe sťažnosti obvinenej Š. M. a jej manžela L. M. zrušil uvedené uznesenie krajského súdu vo výroku, ktorým bola podľa § 72 odst. 2 Tr. por. zamietnutá žiadosť manžela

obvinenej L. M. a jej detí L. a I. M. o prepustenie obvinenej z väzby na slobodu.

Z odôvodnenia:

Najvyšší súd SSR pri rozhodovaní o sťažnosti obvinenej a jej manžela preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia. Preskúmal aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu. Zistil, že sťažnosť obvinenej a jej manžela nie je odôvodnená. Ich sťažnosti však nezamietol podľa § 148 odst. 1 písm. c) Tr. por., hoci generálny prokurátor SSR navrhol aplikovať citované ustanovenie, ale využil sťažnosť obidvoch oprávnených osôb, aby zrušil nezákonnú časť výroku napadnutého uznesenia, že podľa § 72 odst. 2 Tr. por. sa zamietajú aj žiadosti manžela a detí obvinenej o prepustenie obvinenej z väzby.

Súd prvého stupňa zrejme prehliadol, že podľa § 72 odst. 2 Tr. por. právo žiadať o prepustenie z väzby na slobodu má len obvinený a že o takejto žiadosti musí orgán trestného konania neodkladne rozhodnúť. Ak bola žiadost obvineného zamietnutá, môže ju opakovať až po uplynutí štrnástich dní, ak v nej neuvedie iné dôvody.

Z uvedeného vyplýva, že manžel a deti obvinenej neboli oprávnení požiadať, aby obvinená bola prepustená z väzby na slobodu. Išlo teda len o podnet konať podľa § 72 odst. 1 Tr. por. Ak súd prvého stupňa z takejto podnetu, bez návrhu oprávnenej osoby, nezistil, že odpadol dôvod väzby, nemal o takomto podnete rozhodnúť uznesením, ale mal iba oznámiť osobám, ktoré dali takýto podnet, že nie sú oprávnené na podanie žiadosti o prepustenie obvinenej z väzby.

Inak sa však posudzuje otázka osoby oprávnenej podať podľa § 142 odst. 2 Tr. por. sťažnosť v prospech obvineného proti uzneseniu o väzbe. Také oprávnenie majú osoby, ktoré by mohli podať odvolanie v prospech obvineného, teda v danom prípade manžel obvinenej bol oprávnený podať sťažnosť v prospech obvinenej (§ 247 odst. 2 Tr. por.), pokiaľ bolo rozhodnuté o jej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu.